

vens tekst, men f. eks. ved anlæg af en ny virksomhed vil det være naturligt, at de nærmeste omboende, som eventuelt vil kunne blive forulempet af virksomheden, får underretning om den meddelte godkendelse. At privatpersoner, der har indgivet klage over en virksomhed, får underretning om den beslutning, myndighederne træffer i den anledning må være en selvfølge, også for at den pågældende kan få mulighed for at påklage afgørelsen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 70 og § 74.

Til § 66.

Bestemmelsen er enslydende med § 49 i forslag I.

Da der endnu ikke i lovgivningen er fastsat generelle bestemmelser om klagefrister og klagevejledning, har man anset det for ønskeligt, at der optages en bestemmelse herom. Der henvises til §§ 70 og 71.

Til § 67.

Bestemmelsen er enslydende med § 50 i forslag I.

Erfaringerne fra hidtidig praksis taler for direkte i selve loven at foreskrive, at der i forbindelse med beslutninger, der omfatter et påbud eller forbud, skal være fastsat en frist for afgørelsens efterkomelse.

Til § 68.

Bestemmelsen er enslydende med § 51 i forslag I.

Uanset at en bestemmelse om „forhåndsvarsling“ eventuelt kan medføre nogen forsinkelse i sagsbehandlingen, må det være rigtigt, at den, et påbud eller forbud skal vedrøre, forud gøres skriftligt bekendt hermed, således at han får lejlighed til at fremkomme med sine eventuelle indsigelser eller forslag. Der er herved lagt vægt på, at påbud eller forbud i henhold til det regelsæt, som der ved loven tilvejebringes hjemmel til, kan have meget indgribende konsekvenser og vedrøre bestående forhold, hvor den, der rammes af en beslutning, med større eller mindre grund har ment at kunne slå sig til ro med, at det pågældende forhold var anerkendt som lovligt bestående.

Derimod er man meget tilbage fra at foreslå en tilsvarende bestemmelse i tilfælde, hvor det drejer sig om udfærdigelse af tilladelser og godkendelser, f. eks. til etablering af en virksomhed. Her kunne man tænke sig, at andre, der havde særlig interesse i sagens udfald, skulle have underretning om ansøgningen og om kommunalbestyrelsens foreløbige indstilling. En sådan regel vil imidlertid være vanskelig at administrere, dels fordi det vil være svært at afgøre, hvilken kreds af personer, der skal underrettes, dels fordi disse — som ikke vil have nogen nærmere tilknytning til den pågældende virksomhed — van-

skeligt vil kunne bedømme, hvilke ulemper denne vil kunne medføre for dem.

Ifølge stk. 2 kan forhåndsvarsling i visse tilfælde undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet, eller hvis underretningen må anses for åbenbar unødvendig. Her er der tænkt på tilfælde, hvor påbudets eller forbudets adressat må antages på anden måde, f. eks. gennem førte forhandlinger at have kendskab til sagen, således at han har haft mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger. Det er klart, at der må gives de besluttende myndigheder et ret vidt spillerum for bedømmelsen af, i hvilke tilfælde forhåndsvarsling kan undlades.

Til § 69.

Denne bestemmelse er ny i forhold til forslag I. Bestemmelsen, der er en videreførelse af reglen i vandløbslovens § 70 a, stk. 5, giver mulighed for, at kommunalbestyrelsen som bygningsmyndighed kan udsætte afgørelsen af en sag om byggetilladelse, godkendelse eller dispensation i henhold til bygge-lovgivningen.

Bestemmelsen må ses i sammenhæng med forslaget § 30, hvorefter en udstykningssag kan udsættes, indtil der er truffet afgørelse om spildevandsforholdene.

§ 69 omfatter imidlertid ikke blot spildevandsforhold, idet man har anset det for hensigtsmæssigt, at der er hjemmel for, at byggesager kan stilles i bero indtil alle spørgsmål, der skal afgøres efter denne lov, er afklaret.

Det skal særligt bemærkes, at klage over en afgørelse efter § 69 vedrørende udsættelse af en byggetilladelse m.v. må indgives efter reglerne i nærværende lovforslags kapitel 11.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 30.

Til kapitel 11.

Dette kapitel omhandler adgangen til at påklage afgørelser til miljøstyrelsen og til ministeren for forureningsbekæmpelse. De her omhandlede regler må imidlertid sammenholdes med bestemmelserne i kapitel 12, vedrørende miljøankenævnet. I forhold til forslag I betyder ændringerne i reglerne om klage, at borgerne får en videre adgang til at få miljøstyrelsens afgørelser efterprøvet, samt en begrænsning i ministerens adgang til at træffe afgørelse i klagesager, jfr. nærmere bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i kapitel 11 og 12.

Til § 70.

Bestemmelsen svarer til § 52 i forslag I med den forskel, at der i stk. 2 er indføjet ordene: „og som ikke kan påklages til miljøankenævnet, jfr. § 76“.